Zbornik sudske prakse

PRESUDA SUDA (četvrto vijeće)

20. prosinca 2017.*

„Žalba – Uredba (EZ) br. 834/2007 – Proizvodnja i označivanje ekoloških proizvoda – Uredba (EZ) br. 889/2008 – Provedbena uredba (EU) br. 1358/2014 – Pravni interes – Pojam ‚osobna korist'"

U predmetu C-268/16 P,

povodom žalbe na temelju članka 56. Statuta Suda Europske unije, podnesene 13. svibnja 2016.,

Binca Seafoods GmbH, sa sjedištem u Münchenu (Njemačka), koji zastupa H. Schmidt, *Rechtsanwalt*,

žalitelj,

a druga stranka postupka je:

Europska komisija, koju zastupaju A. Lewis, G. von Rintelen i K. Walkerová, u svojstvu agenata,

tuženik u prvom stupnju,

SUD (četvrto vijeće),

u sastavu: T. von Danwitz, predsjednik vijeća, C. Vajda, E. Juhász (izvjestitelj), K. Jürimäe i C. Lycourgos, suci,

nezavisni odvjetnik: M. Bobek,

tajnik: K. Malacek, administrator,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 29. ožujka 2017.,

saslušavši mišljenje nezavisnog odvjetnika na raspravi održanoj 8. lipnja 2017.,

donosi sljedeću

Presudu

1 Svojom žalbom Binca Seafoods GmbH (u daljnjem tekstu: Binca) zahtijeva ukidanje rješenja Općeg suda Europske unije od 11. ožujka 2016., Binca Seafoods/Komisija (T-94/15, neobjavljeno, u daljnjem tekstu: pobijano rješenje, EU:T:2016:164), kojim je odbijena njegova tužba za poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 1358/2014 od 18. prosinca 2014. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 889/2008 o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 u pogledu podrijetla životinja

* Jezik postupka: njemački

ekološke akvakulture, uzgojne prakse u akvakulturi, hrane za životinje ekološke akvakulture te proizvoda i tvari odobrenih za upotrebu u ekološkoj akvakulturi (SL 2014., L 365, str. 97., u daljnjem tekstu: sporna uredba).

Pravni okvir

Osnovna uredba

2 Članak 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 od 28. lipnja 2007. o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda i stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 2092/91 (SL 2007., L 189, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 139.; u daljnjem tekstu: Osnovna uredba), određuje:

„1. Ova Uredba sadrži osnove održivog razvoja ekološke proizvodnje i istodobno osigurava djelotvorno funkcioniranje unutarnjeg tržišta, jamči pošteno tržišno natjecanje, osigurava povjerenje potrošača i štiti njihove interese.

U njoj su postavljeni zajednički ciljevi i načela koji čine temelj za niz pravila utvrđenih ovom Uredbom s obzirom na:

(a) sve faze proizvodnje, pripreme i distribucije ekoloških proizvoda i njihovu kontrolu;

[…]

2. Ova se Uredba primjenjuje na sljedeće proizvode poljoprivrednog podrijetla, uključujući proizvode akvakulture, u slučajevima u kojim se ti proizvodi stavljaju na tržište ili su namijenjeni za stavljanje na tržište:

(a) sirovi ili neprerađeni poljoprivredni proizvodi;

(b) prerađeni poljoprivredni proizvodi namijenjeni da se koriste kao hrana;

(c) hrana za životinje;

(d) vegetativni reprodukcijski materijal i sjeme za uzgoj.

Proizvodi lova u divljini i ribolova u slobodnim vodama ne smatraju se ekološkim proizvodima.

[…]”

3 Članak 2. Osnovne uredbe glasi:

„Za potrebe ove Uredbe primjenjuju se sljedeće definicije:

(a) ‚ekološka proizvodnja’ znači primjena proizvodnih metoda koje su u skladu s pravilima utvrđenim ovom Uredbom u svim fazama proizvodnje, pripreme i distribucije;

[…]

(d) ‚subjekt’ znači privatna ili pravna osoba koja je odgovorna osigurati da ekološka djelatnost pod njezinim nadzorom ispunjava zahtjeve iz ove Uredbe;

[…]”

4 Članak 15. Osnovne uredbe, u kojem su sadržana pravila proizvodnje životinja akvakulture, određuje:

„1. Osim općih pravila proizvodnje iz članka 11. na proizvodnju životinja akvakulture primjenjuju se sljedeća pravila:

(a) s obzirom na podrijetlo životinja akvakulture:
   i. ekološka akvakultura temelji se na uzgoju mlađi koja potječe od ekološki uzgojenog matičnog jata i iz ekoloških uzgajališta;
   ii. kada mlađ koja potječe od ekološki uzgojenih matičnih jata ili iz ekoloških uzgajališta nije raspoloživa, u uzgajalište se pod posebnim uvjetima mogu dopremiti životinje uzgojene na konvencionalni način;

   […]

(c) s obzirom na rasplod:

   […]
   iii. za upravljanje matičnim jatom, rasplod i proizvodnju mlađi uspostavljaju se uvjeti koji odgovaraju uzgajanoj vrsti;

[…]”.

5 Članak 38. Osnovne uredbe ovlašćuje Komisiju da usvoji detaljna pravila za njezinu provedbu.

6 Na temelju svojeg članka 42., Osnovna uredba primjenjuje se od 1. siječnja 2009.

Provedbena uredba

7 U svojoj prvotnoj verziji članak 1. stavak 2. točka (a) Uredbe Komisije (EZ) br. 889/2008 od 5. rujna 2008. o detaljnim pravilima za provedbu Uredbe Vijeća (EZ) br. 834/2007 o ekološkoj proizvodnji i označivanju ekoloških proizvoda s obzirom na ekološku proizvodnju, označivanje i kontrolu (SL 2008., L 250, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 8., str. 173.; u daljnjem tekstu: Provedbena uredba), koja se, na temelju članka 97. te uredbe, primjenjivala od 1. siječnja 2009., iz njezina je područja primjene isključivao proizvode koji potječu iz akvakulture.

Prva uredba o izmjeni Provedbene uredbe

8 Uredbom Komisije (EZ) br. 710/2009 od 5. kolovoza 2009. (SL 2009., L 204, str. 15.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 253.; u daljnjem tekstu: Prva uredba o izmjeni Provedbene uredbe) primjena Provedbene uredbe proširena je na određene životinje akvakulture te su u nju unesena posebna proizvodna pravila za proizvode iz akvakulture.

9 Prva uredba o izmjeni Provedbene uredbe u glavu II. Provedbene uredbe umetnula je poglavlje 2.a, naslovljeno „Uzgoj morskih algi”. U okviru odjeljka 2. navedenog poglavlja, koji se odnosi na podrijetlo životinja iz akvakulture, članak 25.e odredio je uvjete u kojima se u objekt mogu unijeti životinje iz konvencionalne akvakulture.

10 U svojoj prvotnoj verziji, proizišloj iz Prve uredbe o izmjeni Provedbene uredbe, članak 25.e određivao je:

„1. U svrhu uzgoja ili radi poboljšanja genskog fonda i kada nisu dostupne životinje iz ekološke akvakulture, u objekt se mogu donijeti divlje ulovljene životinje ili životinje iz konvencionalne akvakulture. Takve se životinje drže u okviru ekološkog upravljanja barem tri mjeseca prije nego ih se može iskoristiti za uzgoj.

2. U svrhu uzgoja i kada ekološke juvenilne životinje iz akvakulture nisu dostupne, u objekt se mogu dovesti konvencionalne juvenilne životinje iz akvakulture. Barem posljednje dvije trećine trajanja proizvodnog ciklusa trebaju se odvijati pod ekološkim upravljanjem.

3. Maksimalni postotak konvencionalnih juvenilnih životinja akvakulture koje su unesene u uzgajalište je: 80 % do 31. prosinca 2011., 50 % do 31. prosinca 2013. i 0 % do 31. prosinca 2015.

4. U svrhu uzgoja sakupljanje divljih juvenilnih životinja akvakulture ograničeno je na sljedeće specifične slučajeve:

(a) prirodan ulazak larvi riba ili rakova te mlađi prilikom punjenja ribnjaka, kaveznih sustava i zatvorenih sustava vodom;

(b) larve europske jegulje, pod uvjetom da je uspostavljen odobreni plan za upravljanje jeguljama jer lokacija i umjetna reprodukcija jegulja ostaju neriješeni.”

11 Članak 25.i, naslovljen „Zabrana hormona”, umetnut Prvom uredbom o izmjeni Provedbene uredbe u odjeljak 4., koji se odnosi na uzgajanje, sadržan u poglavlju 2.a glave II. Provedbene uredbe, određuje:

„Zabranjuje se uporaba hormona i njihovih derivata.”

12 Članak 25.k, naslovljen „Posebna pravila za hranu za mesojedne životinje iz akvakulture”, umetnut u Provedbenu uredbu Prvom uredbom o izmjeni Provedbene uredbe, u verziji koja proizlazi iz Provedbene uredbe Komisije (EU) br. 505/2012 od 14. lipnja 2012. o izmjeni i ispravku Uredbe (EZ) br. 889/2008 (SL 2012., L 154, str. 12.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 3., svezak 69., str. 191.), glasi kako slijedi:

„1. Hrana za mesojedne životinje iz akvakulture nabavlja se sa sljedećim prioritetima:

(a) ekološki hranidbeni proizvodi podrijetlom iz akvakulture;

(b) riblje brašno i riblje ulje dobiveni iz ostataka ekološke akvakulture;

(c) riblje brašno i riblje ulje i sastojci ribljeg podrijetla dobiveni iz ostataka riba već ulovljenih u održivom ribarstvu radi ljudske potrošnje;

(d) ekološka krmiva biljnog ili životinjskog podrijetla

[…]

3. Hranidbeni obrok može sadržavati najviše 60 % ekoloških biljnih proizvoda.

4. Astaksantin dobiven primarno iz ekoloških izvora, poput ekoloških oklopa rakova, može se koristiti u hranidbenom obroku za losose i pastrve u okviru njihovih fizioloških potreba. Ako ekološki izvori nisu dostupni, mogu se koristiti prirodni izvori astaksantina (poput gljivice *Phaffia*).”

13 Na temelju svojeg članka 2., Prva uredba o izmjeni Provedbene uredbe primjenjivala se od 1. srpnja 2010.

14 Međutim, Prva uredba o izmjeni Provedbene uredbe njezinu članku 95. dodala je sljedeći stavak:

„11. Nadležno tijelo može na razdoblje koje istječe 1. srpnja 2013. odobriti one proizvodne jedinice za životinje iz akvakulture i morske alge koje su već prije stupanja na snagu ove Uredbe uspostavljene i koje uzgajaju pod nacionalno prihvaćenim ekološkim pravilima, da bi zadržale svoj ekološki status istodobno se prilagođavajući pravilima ove Uredbe, pod uvjetom da ne postoji nikakvo nepotrebno onečišćenje voda tvarima koje nisu dopuštene u ekološkom uzgoju. Subjekti koji imaju koristi od te mjere, dotične objekte, ribnjake, kaveze ili područja morskih algi trebaju prijaviti nadležnom tijelu."

15 Članak 2. posljednji stavak Prve uredbe o izmjeni Provedbene uredbe određivao je:

„Ova se Uredba može revidirati na temelju relevantnih prijedloga država članica, popraćenih jasno obrazloženim razlogom, radi modifikacije ove Uredbe od 1. srpnja 2013."

Druga uredba o izmjeni Provedbene uredbe

16 Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1030/2013 od 24. listopada 2013. (SL 2013., L 283, str. 15.; u daljnjem tekstu: Druga uredba o izmjeni Provedbene uredbe) datum kraja prijelaznog razdoblja tijekom kojeg Prva uredba o izmjeni Provedbene uredbe nije mogla biti mijenjana (u daljnjem tekstu: prijelazno razdoblje), koji je u članku 95. stavku 11. Provedbene uredbe utvrđen kao 1. srpnja 2013., zamijenjen je datumom 1. siječnja 2015.

Treća uredba o izmjeni Provedbene uredbe

17 Provedbenom uredbom Komisije (EU) br. 1364/2013 od 17. prosinca 2013. o izmjeni [Provedbene uredbe] u pogledu uporabe riblje mlađi iz neekološke akvakulture i neekološkog sjemena školjkaša u ekološkoj akvakulturi (SL 2013., L 343, str. 29.; u daljnjem tekstu: Treća uredba o izmjeni Provedbene uredbe) izmijenjen je članak 25.e stavak 3. Provedbene uredbe.

18 Razdoblje tijekom kojeg maksimalni postotak mlađi iz neekološke akvakulture uvedene u uzgajalište može biti 50 % produljen je do 31. prosinca 2014.

19 Datum kada maksimalni postupak mora biti 0 %, utvrđen kao 31. prosinca 2015., nije mijenjan.

Sporna uredba

20 Članak 1. točka 1. sporne uredbe izmijenio je članak 25.e stavak 4. Provedbene uredbe kako slijedi:

„4. U svrhu uzgoja sakupljanje divlje riblje mlađi iz akvakulture ograničeno je na sljedeće specifične slučajeve:

(a) prirodan ulazak ličinki riba ili rakova te mlađi pri punjenju ribnjaka, kaveznih sustava i zatvorenih sustava vodom;

(b) ličinke europske jegulje, pod uvjetom da je uspostavljen odobreni plan za upravljanje jeguljama jer lokacija i umjetna reprodukcija jegulja ostaju neriješeni;

(c) sakupljanje divlje ikre vrsta osim europske jegulje za uzgoj u tradicionalnoj ekstenzivnoj akvakulturi u močvarnim područjima, kao što su ribnjaci sa slanom vodom, područja pod utjecajem plime i oseke te obalne lagune, zatvorenima nasipima i uzvisinama, pod uvjetom da:
   i. obnavljanje stokova u skladu je s mjerama upravljanja koje su odobrila nadležna tijela zadužena za upravljanje dotičnim ribljim stokovima kako bi se osiguralo održivo iskorištavanje dotičnih vrsta;
   ii. ribe se hrane isključivo hranom koja je prirodno dostupna u okolišu.”

21 Uvodnim izjavama 3. i 4. te uredbe dopune umetnute u članak 25.e stavak 4. Provedbene uredbe opravdane su na sljedeći način:

„(3) U skladu s člankom 15. stavkom 1. točkom (a) podtočkom ii. [Osnovne u]redbe, životinje uzgojene na konvencionalan način mogu se pod posebnim uvjetima dopremiti u uzgajalište ako mlađ koja potječe od ekološki uzgojenih matičnih jata ili iz ekoloških uzgajališta nije raspoloživa. [Provedbenom u]redbom utvrđuju se posebna ograničenja u pogledu ulovljenih divljih životinja akvakulture, uključujući sakupljanje divlje riblje mlađi iz akvakulture. Neke tradicionalne prakse ekstenzivnog uzgoja ribe u močvarnim područjima, kao što su ribnjaci sa slanom vodom, područja pod utjecajem plime i oseke te obalne lagune, zatvorenima nasipima i uzvisinama, postoje već stoljećima te su značajne u pogledu kulturne baštine, očuvanja biološke raznolikosti i gospodarske perspektive za lokalne zajednice. Te prakse pod određenim uvjetima ne utječu na stanje stoka dotičnih vrsta.

(4) Stoga se smatra da je sakupljanje divlje ikre u svrhu daljnjeg uzgoja u navedenim praksama tradicionalne akvakulture u skladu s ciljevima, kriterijima i načelima ekološke proizvodnje proizvoda akvakulture, pod uvjetom da su uspostavljene mjere upravljanja koje je odobrilo nadležno tijelo zaduženo za upravljanje dotičnim ribljim stokovima kako bi se osiguralo održivo iskorištavanje dotičnih vrsta, da je obnavljanje stokova u skladu s tim mjerama i da se ribe hrane isključivo hranom koja je prirodno dostupna u okolišu.”

22 Članak 1. stavak 3. sporne uredbe dopunio je članak 25.k stavak 1. Provedbene uredbe na sljedeći način:

„(e) hrana za životinje dobivena od cijele ribe ulovljene u uzgajalištima koja su potvrđena kao održiva u okviru sustava koji nadležno tijelo priznaje u skladu s načelima utvrđenima Uredbom (EU) br. 1380/2013 Europskog parlamenta i Vijeća [od 11. prosinca 2013. o zajedničkoj ribarstvenoj politici, izmjeni uredaba Vijeća (EZ) br. 1954/2003 i (EZ) br. 1224/2009 i stavljanju izvan snage uredaba (EZ) br. 2371/2002 i (EZ) br. 639/2004 i Odluke Vijeća 2004/585/EZ (SL 2013., L 254, str. 22.)]”

23 Člankom 1. stavkom 5. sporne uredbe u članak 25.k Provedbene uredbe također je umetnut novi stavak koji glasi kako slijedi:

„5. Histidin dobiven fermentacijom može se upotrebljavati u obroku za salmonide ako se izvorima hrane za životinje iz stavka 1. ne osigura dovoljna količina histidina kako bi se ispunile prehrambene potrebe ribe i spriječio nastanak očne mrene.”

Okolnosti spora

24 Binca, društvo njemačkog prava koje ima potvrdu da je ekološki proizvođač, u Njemačku uvozi ribu „pangasius” proizvedenu u Vijetnamu kao ekološki proizvod u uzgajalištu Binca Organic Farm, a zatim je preprodaje trgovačkim partnerima sa sjedištem u Njemačkoj, Austriji i skandinavskim zemljama.

25 Binca kupuje zamrznute pangasiuse preko poduzetnika posrednika sa sjedištem u Vijetnamu (u daljnjem tekstu: posrednik), koji kotira na burzi i ima potvrdu da je ekološki proizvođač te koji obrađuje i zamrzava ribu koja potječe iz akvakulture i izdaje račun za robu dostavljenu društvu Binca u svojstvu izvoznika.

26 Društvo Binca sâmo kupuje sastojke za hranu za ribe, dostavlja ih posredniku i odbija odgovarajući iznos od kupovne cijene koju mu plaća.

27 Binca je dopisom upućenim Komisiji u rujnu 2014. predložila izmjene Provedbene uredbe, osobito članka 25.e stavka 3., kako je izmijenjen Trećom uredbom o izmjeni Provedbene uredbe, radi produljenja do 2021. mogućnosti dovođenja u uzgajališta konvencionalnih juvenilnih životinja iz akvakulture.

28 Komisija je dopisom od 15. listopada 2014. obavijestila Bincu da je započeo postupak izmjene Provedbene uredbe i da će se uzimati u obzir stajališta država članica i zainteresiranih osoba.

29 Sporna uredba donesena je 18. prosinca 2014.

30 Binca je dopisom od 18. veljače 2015., na temelju članka 265. UFEU-a, zahtijevala od Komisije da prijelazno razdoblje predviđeno člankom 95. stavkom 11. Provedbene uredbe za pangasiuse uzgojene u Vijetnamu produlji do 1. siječnja 2018.

Postupak pred Općim sudom i pobijano rješenje

31 Binca je 19. veljače 2015. tajništvu Općeg suda podnijela tužbu za poništenje sporne uredbe. Ona je tvrdila da je izložena diskriminaciji jer je Komisija u spornoj uredbi predvidjela posebne prijelazne mjere i pravila o odstupanju za ekološke akvakulture različite od njezine. Tako ta uredba pogoduje njezinim konkurentima, ali u njoj nisu utvrđene nikakve prijelazne mjere i odstupanja od kojih bi to društvo moglo imati koristi. Binca je smatrala da se prijelazne i odstupajuće mjere prije svega odnose na porijeklo mlađi.

32 Binca je tvrdila da su drugi gospodarski subjekti mogli nastaviti svoje proizvode označivati kao ekološke pod uvjetima kojima se ona nije mogla koristiti. U tom pogledu to je društvo u svojoj tužbi izričito istaknulo da se prema uzgoju ribe u delti rijeke Mekong (Vijetnam) nije postupalo jednako kao prema uzgoju u europskim bočatim vodama.

33 Komisija je zasebnim aktom podnesenim tajništvu Općeg suda 21. svibnja 2015. podnijela prigovor nedopuštenosti na temelju članka 114. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991.

34 Opći sud pobijanim rješenjem odbacio je Bincinu tužbu kao nedopuštenu jer ona nije imala pravni interes za poništenje sporne uredbe.

Zahtjevi stranaka pred Sudom

35 Svojom žalbom Binca od Suda zahtijeva da:

– ukine pobijano rješenje i

– poništi spornu uredbu.

36 Komisija od Suda zahtijeva da:

– odbije žalbu i

– naloži Binci snošenje troškova.

O žalbi

37 U prilog svojoj žalbi Binca u biti navodi pet žalbenih razloga, od kojih se prvi temelji na neuzimanju u obzir argumenata o zaštiti tržišnog natjecanja i na utvrđenju povrede načela jednakog postupanja, drugi na povredi prava na djelotvoran pravni lijek, treći na povredi prava na pošteno suđenje i obveze obrazlaganja, četvrti na povredi prava na javnu raspravu i peti na povredi slobode poduzetništva.

Argumentacija stranaka

38 Svojim prvim žalbenim razlogom Binca prigovara Općem sudu da je izvršio ocjenu koja je dovela do pogrešne preinake njezine tužbe. Iako je u toj tužbi istaknuta diskriminacija u odnosu na konkurente koji su mogli nastaviti označivati svoje proizvode kao ekološke zbog svojevoljnog i selektivnog produljenja prijelaznog razdoblja, Opći sud s njom je postupao kao da se odnosi samo na zahtijevanje produljenja prijelaznog razdoblja.

39 Komisija smatra da se obrazloženje pobijanog rješenja ponajprije i pravilno oslanja na Binicin interes za zahtijevanje poništenja sporne uredbe radi omogućavanja nastavljanja stavljanja na tržište pangasiusa kao ekološkog proizvoda jer je u njezinu zahtjevu kao predmet tužbe bilo izričito definirano produljenje prijelaznog razdoblja iz članka 95. stavka 11. Provedbene uredbe. Binca je taj cilj također nastojala ostvariti izvansudskim radnjama koje su navedene u pobijanom rješenju.

40 Usto, prema Komisijinu mišljenju, Binca se ne nalazi u istim okolnostima u pogledu tržišnog natjecanja kao i adresati sporne uredbe koji upravljaju uzgajalištima jer je njezina djelatnost uvoz pangasiusa kao ekološkog proizvoda.

41 Komisija dodaje da Binca nije podnijela nijedan uvjerljiv dokaz koji može opravdati postojanje tržišnog natjecanja između nje i drugih proizvođača ribe iz ekološke akvakulture. Slijedom toga, Opći sud nije počinio pogrešku koja se tiče prava time što nije detaljnije ispitao Bincine argumente o zaštiti tržišnog natjecanja.

Ocjena Suda

42 Uvodno valja utvrditi da je Opći sud pri ispitivanju dopuštenosti tužbe koja mu je bila podnesena s njome postupao kao da se odnosi samo na produljenje prijelaznog razdoblja predviđenog člankom 95. stavkom 11. Provedbene uredbe. Budući da spornom uredbom to prijelazno razdoblje nije izmijenjeno, Opći sud u pobijanom je rješenju smatrao da njezino poništenje ne bi izmijenilo primjenjiv pravni okvir. Stoga je Opći sud bez ispitivanja ostalih uvjeta dopuštenosti tužbe u točki 73. pobijanog rješenja zaključio da Binca nema pravni interes za poništenje sporne uredbe i da je stoga njezina tužba nedopuštena.

43 Svojom žalbom Binca ističe da je Opći sud u okviru ispitivanja dopuštenosti tužbe koju mu je podnijela trebao utvrditi da se ta tužba odnosi na nejednako postupanje uvedeno spornom uredbom, čija je primjena dovela do narušavanja tržišnog natjecanja.

44 Valja podsjetiti da je, u skladu s ustaljenom sudskom praksom Suda, tužba za poništenje koju [podnosi] fizička ili pravna osoba dopuštena samo pod pretpostavkom da ta osoba ima interes da pobijani akt bude poništen. Taj interes pretpostavlja da poništenje odnosnog akta može samo po sebi imati pravne posljedice i da tužba tako može svojim rezultatom donijeti korist osobi koja ju je podnijela (presude od 4. lipnja 2015., Andechser Molkerei Scheitz/Komisija, C-682/13 P, neobjavljena, EU:C:2015:356, t. 25.; od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 55. i rješenje od 6. travnja 2017., Proforec/Komisija, C-176/16 P, neobjavljeno, EU:C:2017:290, t. 32.).

45 U skladu s tom sudskom praksom, na tužitelju je da dokaže svoj pravni interes, koji je ključna i primarna pretpostavka pokretanja bilo kojeg sudskog postupka (vidjeti u tom smislu presudu od 17. rujna 2015., Mory i dr./Komisija, C-33/14 P, EU:C:2015:609, t. 58.). Osobito, kako bi tužba za poništenje akta koju je podnijela fizička ili pravna osoba bila dopuštena, potrebno je da tužitelj utemeljeno opravda interes koji ima za poništenje tog akta (presuda od 4. lipnja 2015., Andechser Molkerei Scheitz/Komisija, C-682/13 P, neobjavljena, EU:C:2015:356, t. 26. do 28. i rješenje od 6. travnja 2017., Proforec/Komisija, C-176/16 P, neobjavljeno, EU:C:2017:290, t. 33. i 34.).

46 U predmetnom slučaju iz točaka 60. i 62. pobijanog rješenja proizlazi da je Binca pred Općim sudom isticala da je sporna uredba određenim njezinim konkurentima, ali ne i njoj, omogućila da svoje proizvode stavljaju na tržište kao ekološke i da će se, u mjeri u kojoj ona više ne može prodavati pangasius kao ekološki proizvod, potrošači preusmjeriti na druge vrste ribe iz ekološke akvakulture. Binca je stoga tvrdila da bi u slučaju poništenja sporne uredbe mogla sačuvati svoje klijente jer ni njezinim konkurentima više ne bi bilo dopušteno označivati svoje proizvode kao ekološke.

47 Iz točke 70. pobijanog rješenja također proizlazi da je Binca pred Općim sudom tvrdila kako je smatrala da svojom tužbom za poništenje može ishoditi da se na nju i druge proizvođače ribe iz ekološke akvakulture primjenjuju pravični i jednaki uvjeti, tako da potonji više ne mogu, kao ni ona sada, na tržištu označivati svoje proizvode kao ekološke.

48 Iz toga proizlazi da je Binca pred Općim sudom tvrdila da ima interes zahtijevati poništenje sporne uredbe jer ono može ispraviti nejednako postupanje koje je ta uredba stvorila između nje i drugih proizvođača ribe iz ekološke akvakulture, a ne samo zato što spornom uredbom nije produljeno prijelazno razdoblje iz članka 95. stavka 11. Provedbene uredbe.

49 Usto, kao što to proizlazi iz točke 69. pobijanog rješenja, Binca je pred Općim sudom priznala da svojom tužbom ne može ostvariti korist od produljenja prijelaznog razdoblja iz članka 95. stavka 11. Provedbene uredbe, kako je izmijenjen Drugom uredbom o izmjeni Provedbene uredbe, ali je tvrdila da je moguće prekinuti diskriminaciju koje je žrtva tako da se ostalim proizvođačima ribe iz ekološke akvakulture onemogući da svoje proizvode označuju kao ekološke.

50 U tim okolnostima Opći sud počinio je pogrešku koja se tiče prava kad je pogrešno smatrao da se tužba koju mu je podnijela Binca odnosi na poništenje sporne uredbe samo zbog toga što njome nije produljeno navedeno prijelazno razdoblje, što je dovelo do pogrešne preinake tužbe.

51 Posljedično, valja poništiti pobijano rješenje a da pritom nije potrebno ispitati ostale razloge koje je istaknula Binca.

O tužbi pred Općim sudom

52 U skladu s člankom 61. prvim stavkom drugom rečenicom Statuta Suda Europske unije, ako Sud ukine odluku Općeg suda, može sam konačno odlučiti o sporu ako stanje postupka to dopušta.

53 U predmetnom slučaju Sud raspolaže s dovoljno elemenata da konačno odluči o tome je li Binca imala pravni interes.

54 S tim u vezi, najprije valja istaknuti da je Binca u svojoj tužbi kojom je pokrenula prvostupanjski postupak tvrdila da spornu uredbu treba poništiti zbog samovoljnog nejednakog postupanja s različitim ekološkim akvakulturama i da će to poništenje omogućiti prestanak diskriminacije te će prisiliti Komisiju da donese nediskriminatornu odluku o prijelaznim mjerama. Što se tiče porijekla mlađi, Binca je u svojoj tužbi pojasnila da je izmjena članka 25.e stavka 4. Provedbene uredbe člankom 1. stavkom 1. sporne uredbe dovela do nejednakog postupanja između akvakulture u delti rijeke Mekong i one u europskim bočatim vodama.

55 U svojim očitovanjima o prigovoru nedopuštenosti koji je istaknula Komisija pred Općim sudom Binca je usto pojasnila da su proizvođači ekološki uzgojenih lososa i pastrva stavljeni u povoljniji položaj dvama odstupanjima – prvim, koje proizlazi iz članka 25.k stavka 1. točke (e) Provedbene uredbe, a uvedeno je člankom 1. točkom 3. sporne uredbe, odnosno drugim, koje proizlazi iz članka 25.k stavka 5. Provedbene uredbe, a uvedeno je člankom 1. točkom 5. sporne uredbe – koja omogućuju upotrebu cijele ribe kao izvora hrane za mesojedne životinje i dodavanje histidina radi osiguravanja prehrambenih potreba salmonida.

56 Kao što je to istaknuo nezavisni odvjetnik u točkama 69. do 73. svojeg mišljenja, budući da Binca u tužbi u prvostupanjskom postupku nije istaknula posebne argumente koji se odnose na članak 1. točke 3. i 5. sporne uredbe – koji umeću točku (e) članka 25.k stavka 1. i stavak 5. članka 25.k Provedbene uredbe – oni se ne mogu uzeti u obzir radi utvrđivanja toga je li Binca imala interes zahtijevati poništenje sporne uredbe. Naime, iz odredbi članka 21. Statuta Suda Europske unije i članka 44. stavka 1. Poslovnika Općeg suda od 2. svibnja 1991. (koji je postao članak 76. Poslovnika Općeg suda od 23. travnja 2015.), tužba u prvostupanjskom postupku treba osobito sadržavati predmet spora i sažet prikaz tužbenih razloga.

57 Suprotno tomu, što se tiče toga je li Binca imala pravni interes za poništenje članka 1. točke 1. sporne uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. Provedbene uredbe, Komisija ističe, s jedne strane, da to društvo, koje je samo uvoznik ribe, nije u tržišnom natjecanju s proizvođačima koji su spornom uredbom navodno stavljeni u povoljniji položaj i, s druge strane, da pangasius nije u tržišnom natjecanju s drugim vrstama ribe s kojima se, prema Bincinu mišljenju, na temelju sporne uredbe povoljnije postupa.

58 Međutim, kao prvo, kao što to proizlazi iz točaka 25. i 26. ove presude, Bincina uloga u dobavnom lancu ekološki uzgojenog pangasiusa porijeklom iz Vijetnama šira je i složenija od one klasičnog uvoznika. U svakom slučaju, budući da zahtjevi u području ekološkog označivanja koji su nametnuti uvoznicima proizvoda iz ekološke akvakulture uključuju zahtjeve koji se odnose na proizvodnju nametnute spornom uredbom, što je Komisija priznala na raspravi pred Sudom, u predmetnom slučaju ne može se smatrati da samo proizvođači riba mogu imati interes za poništenje sporne uredbe.

59 Kao drugo, nije zadaća Suda da, kako bi utvrdio Bincin pravni interes, pri ispitivanju dopuštenosti donese konačnu odluku o postojanju tržišnog natjecanja između Bince i drugih proizvođača ribe koji su spornom uredbom navodno stavljeni u povoljniji položaj ili između ekološki uzgojenog pangasiusa i drugih riba iz ekološke akvakulture (vidjeti analogijom presudu od 28. siječnja 1986., Cofaz i dr./Komisija, 169/84, EU:C:1986:42, t. 28.). U predmetnom slučaju dovoljno je utvrditi da je Binca utemeljeno opravdala interes koji ima za poništenje sporne uredbe.

60 U tom pogledu Binca nije pred Općim sudom samo tvrdila da bi imala koristi od poništenja članka 1. stavka 1. sporne uredbe, kojim je izmijenjen članak 25.e stavak 4. Provedbene uredbe, nego je također objasnila na koji je način izmjena uvedena spornom uredbom određene druge proizvođače ribe iz ekološke akvakulture stavila u povoljniji položaj, a njoj uzrokovala negativne tržišne posljedice.

61 U okviru te argumentacije Binca je također navela da zbog posebnih prirodnih uvjeta akvakulture u delti rijeke Mekong uzgajalište koje opskrbljuje to društvo, za razliku od uzgajališta koja leže na europskim vodama, nije moglo biti stavljeno u povoljniji položaj člankom 25.e stavkom 4. točkom (c) Provedbene uredbe, u njezinoj verziji koja proizlazi iz članka 1. stavka 1. sporne uredbe.

62 S tim u vezi valja istaknuti, kao što to proizlazi iz točke 87. mišljenja nezavisnog odvjetnika, da su, u skladu s uvodnim izjavama 3. i 4. sporne uredbe, iznimke iz članka 25.e stavka 4. Provedbene uredbe namijenjene omogućavanju kontinuiranog ekološkog uzgoja ribe koji bi inače bio prekinut. Poništenje koje zahtijeva Binca uklonilo bi te iznimke te bi otežalo, i čak onemogućilo, drugim proizvođačima da ekološki uzgajaju određenu ribu u smislu Osnovne uredbe, Provedbene uredbe i uredbi o izmjeni.

63 Stoga valja smatrati da je Binca dostatno opravdala svoj pravni interes time što se pred Općim sudom utemeljeno pozvala na negativne učinke koje joj uzrokuju odredbe sporne uredbe što ih je istaknula u svojoj tužbi za poništenje kao i na korist koja za nju može proizići iz poništenja tih odredbi. Pri ispitivanju dopuštenosti tužbe podnesene Općem sudu tu korist treba priznati neovisno o tome poništi li Opći sud nakon postupka koji se pred njim vodio spornu odredbu.

64 Iz toga proizlazi da je Binca imala pravni interes.

65 Međutim, valja istaknuti da Sud ne raspolaže s dovoljno elemenata za donošenje odluke o ostalim argumentima navedenima u okviru prigovora nedopuštenosti koji je Komisija istaknula protiv Bincine tužbe za poništenje kao i o meritumu spora.

66 Stoga valja vratiti predmet Općem sudu na ponovno suđenje, a o troškovima odlučiti naknadno.

Slijedom navedenoga, Sud (četvrto vijeće) proglašava i presuđuje:

1. **Ukida se rješenje Općeg suda Europske unije od 11. ožujka 2016., Binca Seafoods/Komisija (T-94/15, neobjavljeno, EU:T:2016:164).**

2. **Predmet se vraća Općem sudu Europske unije na ponovno suđenje.**

3. **O troškovima će se odlučiti naknadno.**

Potpisi